

Hei gode venner og støttespillere!

Da har det snart gått fire uker siden vi for første gang åpnet portene inn til vårt nye hjem her i Øst-Senegal. Endelig har vi kommet til det punktet hvor forberedelsene er ferdig. Vi kan konsentrere oss om situasjonen her og nå - i huset og byen vi bor i, framfor å være usikker på alt som skal komme. Det er fint. Vi er glade for å endelig være på plass! Samtidig har det vært fire intense uker så langt i Senegal. Vi er framme, men vi føler ikke vi helt har landet.

Sand fra Sahara

Det var spesielt å komme til det nye hjemmet vårt. Bak porten finner man en liten hage med noen moringatrær, to mangotrær, noen planter og busker. Vi har et trivelig tun med hengekøye og hagemøbler godt plassert i skyggen, som absolutt er nødvendig her vi bor nå. Det meste ute er dekket av et tynt lag med rød sand som blåser hit fra Sahara. Sanda kommer seg fram over alt. Også inne legger det seg som støv i alle kroker og overflater. Støvtørking har fått en ny dimensjon.

Inne har vi den plassen vi trenger: et kjøkken, stue, tre soverom og bad. Huset vi bor i ble bygget av de første misjonærene som kom hit til byen for ca. fire år siden. Det er ca. ti måneder siden familien som bodde her før oss fikk beskjed om å pakke sakene sine og skynde seg til flyplassen i Dakar (ti timer unna) for å rekke flyet tilbake til Norge før Senegal stengte grensene. Huset vi kom til bar litt preg av både å ha bli fraflyttet raskt og å ha stått ubrukt i ti måneder. Det samme gjelder for skolen og barnehagen. Den første tiden her har vi brukt mye tid og energi på rett og slett å komme oss på plass i huset vårt og i skolebygget. Da har vi brukt mye tid på å vaske, reparere, kaste skrot og få tak i nytt utstyr som trengs for å drive en skole.

Fremmed kultur

Vi har kommet på plass og vi er i gang. Samtidig er det mye som skal på plass før vi faller til ro her vi er. Det er mye nytt som vi på en måte har vært forberedt på, men som vi nok samtidig ikke helt har forstått helt før vi nå lever i det. Alt det nye krever mye av oss: moskéens bønnerop til alle døgnets tider, støvet som dekker alle overflater, varmen som gjør at hodet jobber mye tregere gjennom dagen, og ikke minst en helt annen kultur enn det vi er vant til. Det har vært en slitsom oppstart for oss, og vi håper at vi snart skal kjenne at rutinene sitter bedre og hverdagen føles mer normal.

Trivelige naboer

Toubab! Det er barna i gata utenfor oss som roper: «Hviting»/»hvit mann». De er nysgjerrige og kommer fort bort til oss når vi er utenfor porten. Noen ganger er de to-tre, andre ganger 15-20. Bare de som går på skole snakker fransk. Ellers snakker de andre språk, ofte Pular eller Malinké. Dette er en fattig del av Senegal og også bydelen vi bor i bærer preg av det. Naboene våre bor sammen i storfamilien på et tun på ca. ett mål. Her er det tre-fem små hus, et ildsted og kanskje en brønn. Noen har murhus, som vi. Mange bor i jordhytter med stråtak. Nærmeste nabo er bonde med et titalls geiter, høner, ender og kyr. Naboene er trivelige og ønsker oss varmt velkommen til byen og nabolaget. Det blir spennende å etter hvert bli bedre kjent med dem.

Gambia-elven

Noen turer har vi også fått mens vi har vært her. Gambia-elven renner forbi bare hundre meter fra huset vårt. Det har vært godt å komme seg litt ut av byen og å kjenne på kjøligere vindpust og roligere stemning. En lørdag vasset vi over elven og gikk langs åkerlapper på motsatt side. I elven badet barna, flere vasket tøyet sitt, og ei ku vasset over til den andre siden sammen med oss. Det første som møtte oss etter å ha kommet over elva var to menn med motorsykkel og metalldetektor. De hadde tilbragt morgenen i bushen og lett etter gull.

Koronaviruset er til stedet i vår by også. Det er påbud om bruk av munnbind og mange butikker har lagt til rette for at man skal vaske seg før man går inn i butikken. Bortsett fra det merker vi lite til det. Mange tror at korona ikke finnes i vår del av landet, men vi har fått bekreftet fra en lokal lege som jobber med det at det kommer nye tilfeller jevnlig.

Malinké

Silje har fullt fokus på å drive den norske skolen. Samtidig bistår hun de to ettåringene med å drifte barnehagen. Særlig i skolen bærer det preg av at mye utstyr og tilrettelegging mangler, og det har gjort oppstarten vanskelig. Gunnar har fylt dagene med hilserunder, innkjøp og gjøremål til hjem og skole. Her gjelder det å vite hvor man kan finne det man trenger, vite hvordan man går fram i ulike sosiale sammenhenger, og å holde på de gode relasjonene som misjonen allerede har bygget opp. Da har det vært greit å henge seg på gode kollegaer for å observere og prøve seg fram selv. Etter hvert som ting faller mer på plass vil språklæring (malinké) bli hovedfokuset for Gunnar.

Tusen takk for all bønn og støtte så langt! I sist hilsen ba vi om bønn for reisa hit. Reisa gikk over all forventning, det er vi veldig takknemlige for.

Forbønn

Husk oss gjerne i bønnene deres videre også! For fred, flere gode øyeblikk og fine opplevelser sammen i familien. For barna: Snorre, Einar og Ylva. -At de skal føle seg trygge og at dette etter hvert føles som hjemme. -At de skal få mulighet til å utvikle vennskap med lokale barn. For Silje, hennes hverdag på skolen og for overskudd når arbeidsdagen er over. For Gunnar, for overskudd til å studere Malinké og for utvikling av vennskap med Malinkéer.

PS: Parallelt med det vi gjør her nede, synes vi at en viktig del av arbeidet vårt blir å formidle tilbake til dere i Norge. Vi er veldig glade for å ha dere i ryggen! Og vi har lyst til å også gi dere et bilde av hvordan det er her, hvem vi arbeider med og hvorfor det er viktig at vi gjør det vi gjør. Vi blir veldig glade for alle tilbakemeldinger, og ønsker oss gjerne spørsmål, kommentarer eller innspill fra dere på det vi skriver om og eventuelle andre ting som vekker interesse. Send gjerne på mail (gunnar_ds@hotmail.com) eller med melding på facebook.

Guds fred!

Hilsen Silje og Gunnar Svanholm Skogesal